

Arrest

nr. 149 907 van 23 juli 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 13 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 juli 2015.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. B. SOENEN, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, van Nigeriaanse nationaliteit, diende op *15 april 2015* een eerste asielaanvraag in die werd afgewezen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op 16 juni 2015 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen eveneens een weigeringsbeslissing (RvV 16 juni 2015, nr. 147 863). Op 22 juni 2015 om 11.30 uur diende verzoekster - minder dan 48 uur vóór haar voorziene repatriëring naar Nigeria op 23 juni 2015 om 17.40 uur - in het gesloten centrum voor illegalen te Brugge een **tweede asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 1 juli 2015 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

1.4. De bestreden beslissing inzake verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn te Boloku op 12 november 1989 en behorende tot de Hausa-Beni etnie.

*Op 15 april 2015 diende u in het gesloten centrum te Steenokkerzeel een **eerste asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd op 18 mei 2015 door de Commissaris-generaal genomen en dit omdat u incoherent verklaringen betreffende uw identiteit aflegde, uw afkomst uit Bukuru – Jos (en de problemen die zich daar voorgedaan zouden hebben) niet aannemelijk maakte en u evenmin aannemelijk maakte dat u – bij terugkeer naar Nigeria – problemen zou kennen met de personen die u naar Europa brachten. U tekende beroep aan tegen deze beslissing en op 16 juni 2015 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een bevestigende beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.*

*Op 22 juni 2015 om 11.30 uur diende u - minder dan 48 uur vóór uw voorziene repatriëring naar Nigeria op 23 juni 2015 om 17.40 uur - in het gesloten centrum voor illegalen te Brugge een **tweede asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U gaf toe dat u loog over uw afkomst (uit Bukuru – Jos) en uw naam, maar u blijft verder bij uw eerdere verklaring dat u bij terugkeer naar Nigeria problemen zou kennen met de personen die u naar Europa brachten. U legde nieuwe elementen voor bij de Dienst Vreemdelingenzaken om uw vrees voor vervolging door de personen die u naar Europa brachten te staven, namelijk een dossier van de organisatie ‘Les Amis du Bus des femmes’ (Frankrijk).*

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

*In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvragen hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat in het kader van uw **eerste asielaanvraag** door het CGVS op 3 april 2014 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gegeven en dit omdat u incoherente verklaringen betreffende uw identiteit aflegde, uw afkomst uit Bukuru – Jos (en de problemen die zich daar voorgedaan zouden hebben) niet aannemelijk maakte en u evenmin aannemelijk maakte dat u – bij terugkeer naar Nigeria – problemen zou kennen met de personen die u naar Europa brachten. U tekende beroep aan tegen deze beslissing en op 16 juni 2015 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een bevestigende beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.*

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

*Voor wat de materiële bewijzen en verklaringen betreft die u in het kader van uw **tweede asielaanvraag** aanbracht, kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.*

*In het kader van uw tweede asielaanvraag, verklaarde u dat u tijdens uw eerste asielaanvraag **loog over uw naam en uw afkomst (uit Bukuru – Jos) – en bijgevolg ook over de problemen die zich daar voorgedaan zouden hebben** -, omdat u angst had (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, dd.22/6/2015, vraag 1.1.1, 1.1.2 en 1.1.3). U gaf echter niet aan wat uw echte naam zou zijn, noch vanwaar u daadwerkelijk afkomstig zou zijn. Enkel in de brief van de Franse organisatie ‘Les Amis du Bus des femmes’, ondertekend door Vanessa Simoni (dd.22/6/2015), wordt aangegeven dat u ook onder de naam Joy Osague bekend bent en u afkomstig zou zijn uit de omgeving van Benin City. U legde echter geen enkel identiteitsdocument neer waaruit uw ‘echte’ naam en plaats van afkomst zou moeten blijken. Van een asielzoekster, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de*

bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Tevens mag verwacht worden dat zij tijdens de ganse asielprocedure eenduidige verklaringen aflegt. Dat u dit niet deed en u doelbewust de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden, doet manifest afbreuk doet aan uw algemene geloofwaardigheid.

Verder verklaarde u dat u – bij terugkeer naar Nigeria – problemen zou kennen met de personen die u naar Europa brachten en u verduidelijkte dat ze u en uw familie zouden kwetsen door middel van 'voodoo'. U gaf aan dat ze een stuk haar en nagels afknipten om 'voodoo' op u te doen, u bloed met cola moest drinken en ze littekens op u lichaam zetten als bewijs van de 'voodoo' (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, dd.22/6/2015, vraag 5.5.1). Er dient te worden opgemerkt dat de vrees voor 'vervolging door voodoo' ongegrond is, daar iemand kwetsen door voodoo, namelijk door een stuk haar en nagels af te knippen en door iemand bloed met cola te doen drinken, tot het bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent.

Betreffende het door u neergelegde dossier van de organisatie 'Les Amis du Bus des femmes', kan worden opgemerkt dat dit geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In het dossier zitten een aantal documenten van de Franse autoriteiten (processen-verbaal en rechterlijke beslissingen), daar u in 2014 gearresteerd en opgesloten werd wegens illegaal verblijf op het Frans grondgebied, documenten die verder niet relevant zijn voor uw asielaanvraag. In de brief van de organisatie 'Les Amis du Bus des femmes', ondertekend door Vanessa Simoni (dd.22/6/2015), wordt opnieuw aangehaald dat u bij terugkeer naar Nigeria problemen zou kennen met de personen die u naar Europa brachten. De brief en het dossier van de organisatie 'Les Amis du Bus des femmes' kunnen uw asielrelaas niet staven en evenmin werpen ze een ander licht op eerdere beslissingen van het CGVS en de RVV.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat alle verblijfsprocedures waarvoor de DVZ verantwoordelijk is werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. Er is geen probleem van non-refoulement, de betrokkene heeft in geen enkele procedure een probleem van 3 EVRM aangehaald. (BGV dd.23/6/2015).

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Een enig middel is afgeleid uit de schending van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) *"juncto de formele en materiële motiveringsplicht; Schending van het artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet; Schending van het artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet; Schending van het artikel 62/2 van de Vreemdelingenwet; Schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen; Schending van de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel"*.

2.2. Verzoekster stelt niet akkoord te kunnen gaan met de weigeringsbeslissing genomen door de commissaris-generaal. Verzoekster herhaalt dat ze effectief tijdens haar eerste asielaanvraag uit schrik niet de waarheid heeft verteld. Verzoekster heeft letterlijk gesteld dat ze gelogen heeft over haar problemen en zelfs over haar identiteit bij haar eerste aanvraag. Verzoekster vraagt zich af hoe het commissariaat-generaal dan redelijk kan stellen dat verzoekster haar huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als bij haar eerste aanvraag. Verzoekster heeft volledig nieuwe verklaringen afgelegd, een nieuwe identiteit opgegeven en nieuwe documenten voorgelegd. Ze meent dan ook dat er evident voldaan is aan de voorwaarde 'nieuwe elementen'.

2.3. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 5 november 2014 in toepassing van 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

2.4. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."*

2.5. Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere

weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.6. Huidig beroep heeft een devolutieve werking; het geschil wordt in zijn geheel bij de Raad aanhangig gemaakt. De Raad mag echter geen uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.7. Aldus werd besloten in het arrest RvV van 16 juni 2015, nr. 147 863 inzake verzoekster:

“Uit de stukken van het administratief dossier blijkt vooreerst dat in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing stelt verzoekster onder voorbehoud van het bewijs van het tegendeel over de Nigeriaanse nationaliteit beschikt. De consul van Nigeria die bij het gehoor in het gesloten centrum aanwezig was bevestigde immers dat de Laissez-Passer voor Nigeria - door de ambassade in Frankrijk afgeleverd met het oog op een repatriëring - authentiek is.

Echter kan ernstig getwijfeld worden aan verzoeksters verklaringen afkomstig te zijn uit Bukuru nabij Jos en er tot haar 18 jaar gewoond te hebben. (...) Er mag nochtans verwacht worden van iemand die zes jaar naar school is gegaan en die ook in Frankrijk blijkbaar nog school liep (zie gehoor CGVS, p. 7), dat die op zijn minst de naam van haar geboorteplaats kan schrijven. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt trouwens dat het dorp in de buurt van Jos waar u hoogstwaarschijnlijk naar verwijst als uw dorp van afkomst, niet Buruku maar wel Bukuru is (zie informatie in uw administratief dossier). U verklaarde verder 6 jaar naar school te zijn gegaan in Jos, maar u weet niet meer naar welke school u precies ging (zie gehoor CGVS, p. 3). Later tijdens het gehoor gevraagd of u soms naar Jos ging, verklaarde u dan weer nooit naar Jos gegaan te zijn (zie gehoor CGVS, p.10). U verklaarde van uw zoon bevallen te zijn in 'Buruku' maar weet niet meer in welk ziekenhuis (zie gehoor CGVS, p.8). Verder verklaarde u dat u elke avond naar de kerk ging in 'Buruku' maar wanneer u dan gevraagd wordt naar welke kerk u ging, zegt u het vergeten te zijn. Geconfronteerd met uw verklaring dat u elke avond naar de kerk ging en dat u dan toch nog moet weten naar welke kerk u ging, stelt u uw verklaringen bij en verklaart u plots dat u niet elke avond naar de kerk ging maar enkel als er een avonddienst was (zie gehoor CGVS, p.9). U bent eveneens de naam van de pastor van uw kerk vergeten en weet zelfs niet meer of het een katholieke of protestantse kerk betrof (zie gehoor CGVS, p. 10). U weet ook niet in welke (deel)staat van Nigeria uw dorp en Jos liggen (zie gehoor CGVS, p. 3), noch kent u enig dorp in de buurt van 'Buruku' (zie gehoor CGVS, p.10). U weet ook niet waarheen de hoofdweg, die door 'Buruku' loopt, leidt (zie gehoor CGVS, p. 10). U verklaart dat er wel een regenseizoen is in 'Buruku', maar weet niet wanneer dat precies valt (zie gehoor CGVS, p.10). Verder verklaarde u alleen bij uw vader gewoond te hebben, die van Hausa-origine zou geweest zijn, maar spreekt u geen Hausa (zie gehoor CGVS, p. 6). U verklaart dat uw vader met u Engels sprak omdat uw moeder niet Hausa is, maar anderzijds verklaarde u eveneens dat uw moeder niet bij jullie inwoonde en dat u zelfs niet (meer) weet sinds wanneer ze in Benin-city woonde (zie gehoor CGVS, p.6). Je weet ook niet waarom uw ouders niet samenwoonden (zie gehoor CGVS, p. 6).

Voorts kan er geen geloof worden gehecht aan haar verklaringen verkracht te zijn geweest en bijgevolg evenmin aan de daaruit voortvloeiende problemen met Noussa, de vader van het kind dat hieruit geboren werd. Verzoekster kan immers de familienaam van de vader van haar zoon niet specificeren ondanks haar verklaringen dat de man bij haar in de buurt woonde, verzoeksters vader tegen deze persoon klacht is gaan indienen bij de politie en de familie van Noussa haar zoon van haar wilde afpakken. Hoe dan ook zou verzoekster volgens haar verklaringen in 2007 naar een tante in Benin City zijn getrokken en sedertdien niets meer van deze familie hebben vernomen.

Verzoekster verklaart ten slotte problemen te hebben met de mensensmokkelaars die haar naar Europa brachten en haar in de prostitutie dwongen.

Dienaangaande kan vooreerst worden vastgesteld dat verzoekster ondanks haar jarenlange verblijf in Frankrijk waar zij meermaals werd opgepakt tijdens haar werk als prostituee en er een asielaanvraag indiende op geen enkel ogenblik verklaard heeft dat zij in de prostitutie zou zijn gedwongen geweest. Deze vaststelling alleen al doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen problemen te hebben met de personen die haar naar Europa brachten en haar in de prostitutie dwongen.

Zelfs indien er nog enig geloof aan verzoeksters relaas zou worden gehecht blijkt uit de bestreden beslissing dat: "In Nigeria bestaat sinds lang een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen, die samenwerkt met meerdere (Europese) landen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP) (zie informatie in uw administratief dossier). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo). De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de mensenhandelaars betreft.

Verzoekster weerlegt dit motief niet zodat dit onverminderd overeind blijft en door de Raad wordt overgenomen. Ten overvloede blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoekster contact heeft gehad met Pagase en/of Payoke waarbij zij op de hoogte moet zijn gesteld van de mogelijkheid om gebruik te maken van de bijzondere procedure die in België is ingesteld voor de slachtoffers van mensenhandel (gehoorverslag, 7). Uit het dossier blijkt verder niet dat verzoekster deze procedure heeft opgestart. Verzoeksters raadsman bevestigt ten slotte ter terechtzitting dat Payoke niet wenst tussen te komen gelet op de vaststelling dat verzoekster in Frankrijk nooit heeft laten uitschijnen slachtoffer te zijn geweest van mensenhandel. Deze vaststellingen ondergraven op ernstige wijze de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen en verhinderen verder nog enig geloof te hechten aan haar asielrelaas".

2.8. Gelet op het bovenvermeld arrest kan verzoekende partij niet gevolgd worden waar ze stelt een volledig nieuw asielrelaas te geven. Immers haar vrees voor de mensensmokkelaars die haar naar Europa brachten en haar in de prostitutie dwongen kwam reeds uitgebreid aan bod tijdens haar eerste asielaanvraag tezamen met de mogelijke bescherming in Nigeria.

Voorts kan verzoeksters bewering dat thans "een nieuw element is onder meer de werkelijke identiteit van verzoekster" voorligt evenmin overtuigen. Indien verzoeksters werkelijke naam J. O. is en zij al jaren de naam M. Y. gebruikt, dan kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster ook op dit punt bij loutere beweringen blijft. Verzoekster erkent dat ze geen officiële identiteitsdocumenten kan voorleggen die dit kunnen bevestigen. Waar ze stelt dat dit logisch is "nu zij als slachtoffer van een netwerk van mensenhandel naar Europa werd gesmokkeld" "en ze al lang niet meer over haar paspoort beschikt" kan uit het administratief dossier slechts blijken dat verzoekster het bezit van een eigen paspoort niet heeft verklaard maar integendeel met een vals paspoort is gekomen. Aldus zoals ter terechtzitting ook gesteld liggen haar identiteitsdocumenten in Nigeria zodat zij niet aantoonbaar dat iets haar kon verhinderen haar beweerdelijke nieuwe identiteit aan te tonen te meer nu ze na 5 jaar in Europa te hebben verbleven hiervoor ruim de tijd had. Voorts kan niet worden ingezien waarom verzoekster tegelijkertijd beweert dat ze een andere identiteit heeft maar toch volhoudt haar asielaanvraag in te dienen onder haar in België en Frankrijk gekende identiteit die ook door de Nigeriaanse ambassade wordt bevestigd in het laissez-passer. De medische attesten bijgevoegd in stuk nummer 3 zijn onvoldoende om de officiële documenten van de Nigeriaanse ambassade te ondergraven. Tot slot kan nog worden opgemerkt dat verzoekster bij een vorige uitwijzing beweerde de Ghanese nationaliteit te hebben. Verzoekster wijzigt haar verklaringen naarmate ze dit nuttig acht.

2.9. Uit verzoeksters bewering dat ze de Nigeriaanse overheid moet vrezen omdat ze bij de grensinspectie problemen kan krijgen omdat prostitutie in het buitenland illegaal is, kan bezwaarlijk een nood aan internationale bescherming worden afgeleid. Immers verzoeksters leven in Europa is onbekend bij de grensinspectie in Nigeria tenzij verzoekster dit zelf kenbaar maakt. Uit de toegevoegde informatie kan niet blijken dat de duizenden Nigerianen die uit de hele wereld naar Nigeria na een

illegaal verblijf worden uitgewezen een behandeling te wachten staat in de zin van artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.10. Verzoekster kan niet overtuigen waar ze stelt dat ze ontsnapt is aan een groot internationaal netwerk van mensensmokkelaars, noch dat ze thans wel een klacht wil indienen tegen mensensmokkelaars. Immers waar verzoekster ter terechtzitting stelt dat ze in Frankrijk wel een klacht indiende verklaart ze tevens dat ze geen namen heeft genoemd. Hieruit kan enkel blijken dat verzoekster geen nuttige informatie gaf om een eventueel netwerk in het daglicht te brengen, wat ze ongetwijfeld wel weet of haar wel werd gezegd. Voorts indien verzoekster inderdaad wilde ontsnappen aan de mensensmokkelaars dan kan niet worden ingezien waarom ze met het netwerk vrijwillig meegaat naar Antwerpen en aldus het netwerk helpt uitbreiden en verplaatsen, terwijl ze in Frankrijk het nodige kon doen omringd door mensen en instellingen die haar bekend waren, waaronder een 'boy friend' in Parijs die aanstuurt op het beëindigen van haar prostitutie en de organisatie *les amis du bus des femmes*. Dit is ook de conclusie van Payoke zoals opgenomen in het arrest RvV van 16 juni 2015, nr. 147 863 en thans heeft Payoke na een nieuw onderhoud met verzoekster beslist dat geen verder onderzoek nodig was (zie email 8 mei 2015). Verzoeksters verklaringen en handelwijze zijn dermate strijdig dat ze haar (zwakke) positie in het prostitutienetwerk niet aantoont te meer nu ze op minder dan 4 jaar (na aankomst en mits ze gedurende 6 maand bij een "boy friend" was) 30.000 euro kon afbetalen. Aldus is verzoekster incoherent waar ze tezelfdertijd haar terughoudendheid ten opzichte van het prostitutienetwerk benadrukt en haar vrees om klacht in te dienen tegen de pooiers als haar wens om na 5 jaar alsnog op de valreep van haar uitwijzing dit wel te doen. Verzoekster kan dus niet overtuigen op dit punt te meer nu ze reeds lang met deze klantenprocedure bekend was minstens vanaf maart 2012 toen ze sociale steun kreeg van de organisatie *les amis du bus des femmes* (zie brief 22 juni 2015)

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat verzoeksters financiële problemen geen nood aan internationale bescherming aantonen. Voorts dient te worden benadrukt dat verzoekster in Nigeria beroep kan doen op de NAPTIP die ongetwijfeld goed bekend zijn met alle bedreigingen die uitgaan van mensensmokkelnetwerken (zie RvV 16 juni 2015, nr. 147 863). Bovendien waar verzoekster stelt problemen te hebben met haar omgeving, met eventuele voodoo en met de Tempel van Ayelala, kan niets haar beletten zich desgevallend elders in Nigeria te vestigen te meer nu verzoekster kapster is en haar beroep gemakkelijk op andere plaatsen kan uitoefenen. De in het verzoekschrift beweerde voodoo littekens worden niet geobjectiveerd en bovendien hebben deze verzoekster niet aangezet om dit eerder te melden noch om hiervoor asiel aan te vragen in Frankrijk en in België.

2.11. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

De bestreden beslissing stelt aldus correct dat: *"Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen

elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat alle verblijfsprocedures waarvoor de DVZ verantwoordelijk is werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. Er is geen probleem van non-refoulement, de betrokkene heeft in geen enkele procedure een probleem van 3 EVRM aangehaald. (BGV dd.23/6/2015).

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel."

2.12. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK